

27.09.2020

08 Frenezia Deșertului - Litoral Peruvian Style

Pentru mine deșertul extrem a fost cel mai fascinant element al geografiei Peruane, mai ales pentru că noi europenii îl cunoaștem doar din literatură sau din filme.

Ajuns în Peru în 1973 am folosit toate ocaziile pentru a cunoaște deșertul, dar, mi-am dat foarte repede seama că mobilitatea pe terenul accidentat și nisipos al acestuia este dificilă. Fascinația deșertului a rămas însă și am insistat până am reușit să găsesc și să mă împrietenesc cu niște oameni extraordinari, care practicau deja sportul *Enduro* de câțiva ani. Mă leagă și astăzi de ei o prietenie strânsă chiar dacă au trecut 39 de ani de la capturarea imaginilor de mai jos și în ambele apar aceleași trei personaje: Jaime Caro, Felipe de Rivero (Chico Lindo pentru prieteni) și subsemnatul.

Prieteni de o Viață Felipe – Jaime – Sergio în 1979 și 2018 (imaginea din stnga într-o zonă la nord de Lima - de la stânga la dreapta: Sergio, Jaime, Felipe – 1979; imaginea din dreapta într-o zonă Asia la sud de Lima - de la stânga la dreapta: Jaime, Sergio, Felipe - 2018)

Grupul nostru era organizat într-un club informal numit "Moto-Cross-Country del Peru". Eram fascinați de ieșirile în deșert la fiecare sfârșit de săptămână. De mai multe ori pe an făceam și ture de câteva zile, combinate uneori cu competiții sportive de tip "Baja California".

Cu toate că sportul cu motor nu mă atrage în mod deosebit, *Enduro* s-a transformat în pasiunea mea sportivă extremă. Am constatat o atitudine asemănătoare la toți prietenii mei peruani și apoi la cei pe care i-am făcut în acest domeniu după întoarcerea în Europa. Una din explicații pentru această pasiune este faptul că motocicleta de *Enduro* permite o deplasare rapidă pe teren accidentat, prin experimentezi o multitudine de peisaje și ambianțe naturale deosebit de atractive într-un timp foarte scurt.

Felipe se deplasează pe Dunele Deșertului la Nord de Lima în 1979

În anii '70 și '80 toți pasionații de *enduro* ne țineam motocicletele acasă și ne întâlneam cu echipa, undeva la o benzinărie de pe Carretera Panamericana Nord sau Sud. De acolo ne deplasam aproape peste tot, așa că foarte rar se folosea același traseu de două ori, făcând cunoștință fiecare dată cu alte trasee. Natura spectaculoasă oferită de deșertul litoralului Peruan ne captiva.

Enduro în Nordul Limei cu prietenii mei Felipe și Jaime în 1979

Urmasu ture prin deșert folosind diverse trasee până la anumite locuri de popas ale șoferilor camioanelor care asigurau transportul mărfurilor de-a lungul coastei Pacificului.

Restaurantele pentru Pauza de prânz în 1979

După un prânz pe cinste cu bunătăți tipice peruane ne întorceam la benzinăria unde ne lăseserăm mașinile și de acolo plecam fiecare la casele noastre obosiți și fericiți după o zi de sport activ petrecut la aer curat și într-o ambianță naturală de excepție.

Cu alte ocazii organizam ture mai lungi și înnoptam undeva în deșert sau pe malul oceanului la un hotel și ne întorceam a doua zi. Uneori făceam ture de câteva zile în zone de deșert mai ample și înnoptam și în corturi, când nu existau hoteluri sau pensiuni.

Traversarea deșertului între Paracas și Nazca în compania unui faimos jurnalist German ne-a lăsat amintiri memorabile.

Enduro în Deșertul dintre Paracas și Ica în 1981

Din când în când făceam și ture prin Anzi pentru a ne bucura de natura spectaculoasă foarte diferită de cea a deșertului Peruan și marcată de vârfuri de peste 6000 m, uneori înzăpeziți sau chiar acoperiți de ghețari.

Tura prin Anzi cu Alberto Parodi și JJ Victoria în 1983

Și după întoarcerea în Europa în 1988 am mai vizitat des Peru-ul și am participat la ture în deșert cu prietenii mei.

Enduro în Peru 1996

Locuitorii celor 29 de cluburi social sportive care au luat ființă pe plaja Asia, așa cum am descris în articolul anterior, au decis să-și amenajeze acolo casele de vacanță. Motiv este practicarea sportului Enduro sau al sportului cu și fără motor în deșert. Așa nu mai erau nevoiți să-și transporte vehiculele de teren de la Lima la "locul faptei" și înapoi.

Am fost invitat la prietenii mei Aida și Anthony Davis la Asia, Felipe Chico Lindo și Jaime Caro să particip la o tură prin deșert. Ne-am întâlnit cu o mulțime de vechi prieteni și amatori de enduro, de toate vârstele, la benzinăria modernă de lângă Panamericana Sur.

Prieteni de o Viață Înainte de Plecarea în Tura de Buggy SxS în 2018

Majoritatea participanților aveau vehicule de teren de tip Buggy SxS (Side by Side), care reprezintă o clasă relativ nouă de vehicule de teren, care sunt de fapt un fel de mașinuțe cu volan în care șoferul și acompaniatorul (navigatorul) sunt așezați unul lângă celălalt. Acest tip de vehicule este prevăzut cu o motorizare puternică (peste 100 de CP). Sunt foarte performante în teren dificil, ușor de condus, oferă o protecție sporită prin centura de siguranță și bare de protectoare în caz de răsturnare.

Dezavantajul este că pilotul nu mai obosește, așa cum se întâmplă când conduce motocicletă de enduro pe teren accidentat, ceea ce face ca aceste vehicule să fie preferate de către enduriștii de vârstă a 3a, așa cum suntem noi ”prieteni de o viață”.

Eu am descoperit tehnologia Buggy SxS deja în 2009 și m-a surprins faptul că în Peru aceste vehicule sunt cu mult mai populare decât în Europa. Multitudinea de vehicule SxS prezente la locul de întâlnire au fost de mărci consacrate ecetei tehnologii precum Polaris, CanAm și Yamaha, așa cum se poate vedea în următoarea imagine.

Buggy SxS la benzinării din Asia Înainte de plecare

Excursia noastră în deșertul de la Asia a durat cu tot cu pauze circa 3 ore și am parcurs vreo 40 de Km într-o ambianță naturală impresionantă prin dunele de nisip de toate tipurile, dealurile uneori foarte abrupte și cu perspectiva oceanului albastru, care se întrezărea din când în când.

Începe Tura în Deșertul de la Asia

Călătorului îi șade bine ... și fără Drum

Călătorului îi șade bine ... și pe lângă Drum

Uneori trebuie să accelerezi cu încredere ca să urci panta

Uneori se Încălzesc și Frânele

Uneori vizibilitatea este redusă din cauza Prafului

Mare ne-a fost surpriza când la terminarea turului am dat peste un așa numit "Toyota Peru Desert Jamoboree", un fel de expoziție de vehicule de teren ale firmei Toyota, cu posibilitatea de a le testa. Bineînțeles că ne-m oprit și am studiat oferta, dar cel mai impresionați am fost de cunoștințele tehnice ale colaboratorilor firmei Toyota și a altor ofertanți de produse și servicii.

Toyota Peru Desert Jamoboree – Personajele de bază

Înainte de a ne duce pe plaja să ne răcorim în apele oceanului, am dus vehiculele la atelierul de întreținere unde se și staționează acestea până la următoarea tură.

Serviciile de întreținere ale vehiculelor de Off Road din zona Asia

Pentru a completa povestea pasiunii mele pentru drumețiile legate de natură, am să relatez ca am făcut ceva și pentru promovarea acestui tip de turism în România.

Din Peru ne-am întors în Europa în anul 1988. La sfârșitul anului 1991 am venit în România pentru a colabora în cadrul unor proiecte de dezvoltare economică internațională Germano – Române. În 1994 am inițiat un proiect de dezvoltare economică în mediul rural Bănățean prin Enduro-Turism după modelul practicat în Peru și finanțat de către landul German NRW (Rhenania de Nord-Westfalia).

Astfel a luat naștere în colaborare cu Federația Română de Motociclism (și administrațiile locale) primul proiectul de turism activ, sportiv și de aventură reglementat din România.

EnduroMania 1994 – 2020 își are Rădăcinile în Peru

După 26 de ani de la inițiere este probabil cel mai durabil proiect de cooperare internațională Germano – Română în Banat. Multe mii de turiști internaționali au generat, în timp, o dezvoltare economică substanțială prin crearea unei rețele de pensiuni în mediul rural din județele Arad, Caraș-Severin și Timiș.

Dr.-Ing. Sergio Morariu, Text și Foto*

**Imaginile 40, 45 & 58 au fost preluate cu mulțumiri de la Reiner H. Nitschke, care le-a publicat în revista de specialitate Germană "Auto, Motor und Sport" nr. 11/1981, după ce a făcut împreună cu Alberto Parodi Fernandez Prada și subsemnatul traversarea în premieră a deșertului de la Paracas la Ica, utilizând motociclete de Enduro Suzuki DR400R.*

(CC) Sergio Morariu, 2020